

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **P. P.**, zast. Mgr. Alexandrem Vaškevičem, advokátem, se sídlem v Plzni, Františkánská 7, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 3. 11. 2004, č. j. 59 Az 81/2004 – 55,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 3. 11. 2004, č. j. 59 Az 81/2004 – 55, zamítl žalobu P. P., jíž se domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2003, č. j. OAM-3167/VL-11-K01-2002, o neudělení azylu žalobci pro nesplnění podmínek ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a současně bylo tímto rozhodnutím rozhodnuto, že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. V odůvodnění rozsudku soud uvedl, že z hlediska žalobních bodů neshledal rozpor napadeného rozhodnutí se zákonem, a proto podanou žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce prostřednictvím svého advokáta včas kasační stížnost, v níž navrhoval, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek Krajského soudu v Plzni a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti postupem podle § 107 s. ř. s., přičemž tento návrh odůvodnil tím, že jedině jeho přítomnost v České republice mu nadále umožní uplatňovat svá procesní práva u soudu.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti popřel oprávněnost jejího podání a vyslovil přesvědčení, že jak jeho rozhodnutí ve věci azylu ve všech částech výroku, tak i rozsudek soudu, byly vydány v souladu s právními předpisy. Správní orgán před vydáním rozhodnutí o neudělení azylu žalobci (dále jen „stěžovateli“) zjistil přesně a úplně skutečný stav věci a pro své rozhodnutí pořídil potřebné podklady a důkazy, když vycházel především z výpovědi stěžovatele a z odůvodnění jím podané žádosti o udělení

azyly na území České republiky, a dále z informací o zemi původu stěžovatele. Navrhoval zamítnutí kasační stížnosti pro její nedůvodnost (§ 110 odst. 1 s. ř. s.) a nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Krajský soud v Plzni poté předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud zaslal účastníkům řízení poučení o složení senátu Nejvyššího správního soudu, který bude o kasační stížnosti rozhodovat podle zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), s tím, že účastníci mohou vznést námitku podjatosti soudců v propadné lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto vyrozumění (§ 8 s. ř. s.).

Dříve než mohl Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodnout, podáním ze dne 4. 11. 2005, které došlo Nejvyššímu správnímu soudu dne 7. 11. 2005, vzal stěžovatel prostřednictvím svého zástupce kasační stížnost podanou proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 3. 11. 2004, č. j. 59 Az 81/2004 – 55, výslovně v celém rozsahu zpět. Uvedl, že tak činí z rodinných důvodů.

Podle § 47 písm. a) s. ř. s. (použité pro řízení o kasační stížnosti ve smyslu § 120 s. ř. s.) soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Protože projev vůle stěžovatele, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatel zamýšlel ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, Nejvyšší správní soud v souladu s citovaným zákonným ustanovením řízení zastavil.

Za této procesní situace, kdy stěžovatel vzal svou kasační stížnost zpět v celém rozsahu, se Nejvyšší správní soud již nemohl zabývat návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. listopadu 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu